Barcelona 12 d'agost del 1.942

Sr. Jon Manuel Bunet

Castelló d'Empúries

Estimat i distingit amic:

Potser no esperàveu tan aviat la carta que us tenia promesa. Però, ay pòr sincer, la vostra coneixença em produí una tan saludable impressió que considero que ay faria un gran mancament no participant-vos-ho.

De fet, no se què podria dir-vos després d'això. No tinc cap idea concreta, no hi ha cap motiu especial que m'obligui a escriure'ay, a no ésser com ay dic, el de felicitar-me per haver-vos conegut. I, talment com un enamorat, que escriu a l'estimada, només que pel gust de repetir conceptes, així serà la meva ploma atreta pel paper amb la pulsió d'abocar-hi, desordenadament, unes impressions o paraules que ajudin a centrar-me i em signin, a l'hora, preludi de les moltes coses que ay voldria dir.

Fa il·lusió, sí, creieu-ho, fa il·lusió trobar homes com vós (a nosaltres, que pugem tan abandonats) que ay encenguin aquest delit: entusiasme per les coses ben pensades. Després de converses com les sostingudes amb vós, hom se'n adona de que no escrivim debades (com després d'haver llegit Chesterton o Berdiaeff) i, encara, de que el camí que s'ha escollit en la vida, és prou noble i entenedor, per a prosseguir, estremunent, per ell. Què en va captivar, preguntaríeu? Què ay diré: potser la simplicitat amb què deien veritats tan massisses com un dogma; potser

la vostra bauhauria; indiscutiblement les vostres idees i (estornareu a servir del Dant) el que per entremig de tot s'hi endevinava com autentiques betes d'or.

Mi agradaria tornar a Castelló per una infinitat de coses que ja us podeu imaginar. Estic enamorat d'aquesta terra, fins ara desconeguda per a mi, i sento tota l'atracció de les coses noves. De tornar, però, mi agradaria disfrutar de més temps per a fer-me càrrec de tot allò que ara he comprovat molt sommerament, especialment de la mar. De poder venir fóra per a mi motiu de satisfacció saber que encara no us heu traslladat definitivament, doncs una estança aquí sense el complement de les vostres vetllades, no em semblaria una estança completa.

Us envio, com a prova d'afecte, una poesia escrita per a vós. Si no us plau - i estareu molt a la raó - no blasmeu de vós mi del terra, sinó de la meva pobra traça en fer-los confluent.

Em serà grat saber que heu tramès les meves salutacions a la vostra família, especialment a la vostra esposa. Per la meva banda, em plau enviar-vos les de la meva promesa qui, després del què li he contat de vós, té un fervent desig de conèixer-vos.

Rebeu, una vegada més, el meu testimoni d'amistat

Joan Fuster

Si us es plaent de contestar-me, us agrairia que ho féssiu a l'adreça de l'Ateneu Barcelonès, c. Canuda, 6, lloc on vaig amb més freqüència. Us indico un fotograma de la marca cinematográfica. Feu propaganda!!!